

կարծամահից, զկողոպուտ ննջեցելոց եւ զերդըմնայհարից, զհաս տանց քահանայից եւ զամենայն իրաւունս նոցա. եւ մի ոք իշխեսցէ խորել իրաւանց զորայ. եւ կամ ձեռնամուխ լինել կամ հակառակիլ բարձր հրամանիս մերոյ» եւն: «Գրեցաւ կոնդակս ի թվիս ՌԿԳ ի ապրիլէլ ի՛նձ ձեռամբ մեղայաբատ Սարգիս իրիցոյ ի յերեւոն քաղաքի. հրամանաւ Տեառն տէր Մելքիսէթ կաթողիկոսի ամենայն Հայոց»:

Նոյն վէճը կ'երեւայ թէ կը շարունակուէր զեռ: Այժմ Մովսէս կաթողիկոս կը փորձէ վերջ տալ վէճին: Թէ Պետրոս եպիսկոպոսն է զեռ Նախավկայի վանքին գլուխը, յայտնի չէ Մովսիսի տողերէն. բայց կը զգացուի թէ Մովսէս ուրիշ անգամ ալ չօչափած է այս խնդիրը:

Կոնդակը գրուած է 1631, Նոյեմբեր 11ին. սկզբնագիրը, որ կը պահուի Վիեննայի Մխիթարեան Մատենադարանի թ. 694 հաւաքման մէջ, զժրախտաբար շատ մաշած վիճակի մէջ հասած է. տեղ տեղ անընթեռնլի են բառեր, նաեւ տողեր. որոնք կը խափանեն կոնդակին որոշումներու ճշգրիտ իմաստին վերահասու ըլլալ: Կը հրատարակեմ ամբողջը հաւատարիմ մնալով բնագրին:

Սկիզբը կայ կաթողիկոսին մեծ կնիքը, այսպիսի վերտառութեամբ (որքան հնարաւոր եղաւ լուծել).